

Παράρτημα 1

Που διαφωνήσαμε με το Μνημόνιο

Πέρσι η Νέα Δημοκρατία καταψήφισε το Μνημόνιο. Δεν διαφωνούσαμε στους απώτερους στόχους του: τη μείωση του ελλείμματος και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας. Σε αυτά συμφωνούσαμε. Σε αυτά όλοι συμφωνούν...

Εμείς, μάλιστα, ήμασταν πιο φιλόδοξοι στους στόχους που πρέπει να επιδιωχθούν. Επιμέναμε:

- Να μειωθεί το **έλλειμμα** πιο γρήγορα και πιο αποφασιστικά!
- Να ελεγχθεί, ταυτόχρονα και το **χρέος**! Κάτι για το οποίο το Μνημόνιο δεν έλεγε τίποτε. Αντίθετα προέβλεπε τη ραγδαία αύξηση του χρέους!
- Να επιτύχουμε, με διαρθρωτικές αλλαγές, την αύξηση της **ανταγωνιστικότητας**.

Δεν διαφωνήσαμε, λοιπόν, στις γενικές επιδιώξεις. Διαφωνήσαμε, όμως, κατηγορηματικά στους **τρόπους** με τους οποίους το Μνημόνιο προέβλεπε να επιδιώξουμε αυτούς τους στόχους.

- Πρώτον, διαφωνήσαμε γιατί η Πολιτική του Μνημονίου, δημιουργεί δυσανάλογα μεγάλη **ύφεση**. Και η ύφεση «τρώει» την αποτελεσματικότητα των μέτρων που προωθεί. Έτσι οι θυσίες του Ελληνικού λαού πηγαίνουν χαμένες κατά μεγάλο ποσοστό. Αυτό το περιγράψαμε με τον όρο ο **«φαύλος κύκλος της ύφεσης»**.

[Που δημιουργείται από εκείνο που είχαμε ονομάσει, στο Ζάππειο-Ι, **«κυκλικό έλλειμμα»**].

Αυτό επιβεβαιώθηκε πλήρως και ομολογείται πλέον ανοιχτά από πολλούς εντός κι εκτός Ελλάδας, εντός κι εκτός ΠΑΣΟΚ, ακόμα κι από μέλη της Κυβέρνησης...

Στον **Πίνακα 1.1** μπορείτε να δείτε ένα ενδεικτικό αποσπάσματα από τα πιο πρόσφατα δημοσιεύματα που επιβεβαιώνουν εκ των υστέρων αυτά που εμείς εκ των προτέρων είχαμε επισημάνει.

- Διαφωνήσαμε ακόμα, γιατί πέρα από το φαύλο κύκλο ύφεσης, η Πολιτική του Μνημονίου δημιουργούσε κι ένα **δεύτερο φαύλο κύκλο**, αυτόν της **υπερχρέωσης**: Όπου μεγαλώνει απότομα το χρέος, μεγαλώνουν οι δαπάνες του κράτους **για τόκους τα επόμενα χρόνια** κι έτσι επιβαρύνονται τα μελλοντικά ελλείμματα.

Στον **Πίνακα 1.2**, βλέπετε πόσο διογκώνεται το χρέος στην περίοδο του Μνημονίου ως το 2013. Πρόκειται για εκτόξευση κατά 31 εκατοστιαίες μονάδες, μέσα σε τέσσερα χρόνια!

Κι αυτό σημαίνει αυξημένες δαπάνες για τόκους τα επόμενα χρόνια. Και άνοδο των μελλοντικών ελλειμμάτων.

- Τρίτον, διαφωνήσαμε διότι με την απότομη, μεγάλη αύξηση της ανεργίας και των λουκέτων, χωρίς μάλιστα να υπάρχει βελτίωση της κατάστασης και χωρίς να υπάρχει προοπτική, θα προκύψει διάλυση της Κοινωνικής Συνοχής και φόβος **εκρήξεων λαϊκής δυσφορίας**.

Αυτός ο κίνδυνος διογκώνεται καθημερινά, από τα νέα πιο οδυνηρά μέτρα που εξαγγέλλονται τώρα...

Αυτές οι θέσεις επαληθεύθηκαν στον ένα χρόνο που μεσολάβησε.

Σήμερα δεν αμφισβητείται ούτε ο πρώτος φαύλος κύκλος, ούτε ο δεύτερος. Το λένε όλοι. Το **ομολογεί πλέον και η ίδια η κυβέρνηση**.

1.1. Πρόσφατες αναφορές

•«Αποδεικνύεται δύσκολο [για την Ελληνική Κυβέρνηση] να αντλήσει όσα έσοδα από φορολογία προσδοκά λόγω της συρρικνούμενης οικονομίας...»

•«Χωρίς ανάπτυξη, το πρόβλημα χρέους θα παραμείνει...»

The Wall Street Journal, “ Austerity alone is not the perfect cure” , 12.04.2011

•«Το πρόγραμμα διάσωσης φαίνεται ότι θα αποτύχει στο στόχο της επιστροφής της Ελλάδας στις αγορές...»

•«Παρατηρείται έλλειψη αποφασιστικότητας...»

•«Οι επιδόσεις ενίσχυσης των φορολογικών εσόδων και μείωσης της φοροδιαφυγής είναι απογοητευτικές...»

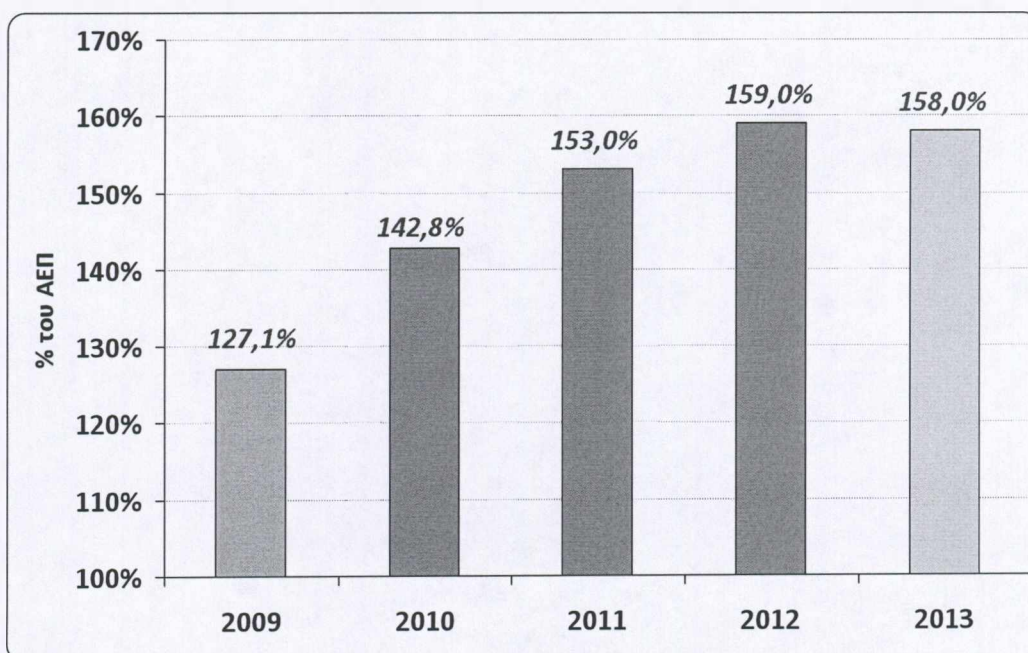
Financial Times, “ Athens must be put under the gun” , 09.05.2011

•«Η αυστηρή θεραπευτική αγωγή στραγγαλίζει την οικονομική ανάπτυξη...»

•«Οι όροι που έθεσαν το ΔΝΤ και οι Ευρωπαϊκοί εταίροι αποδείχτηκαν εξαιρετικά απαιτητικοί...»

Spiegel-Online, “ Griechenland droht das doppelte Desaster” , 10.05.2011

1.2. Εξέλιξη του χρέους (2009-2013)

Παράρτημα 2

Οι φαύλοι κύκλοι ύφεσης και υπερχρέωσης με αριθμούς και στοιχεία

Στον Πίνακα 2.1 βλέπετε συνολικά γιατί έπεσαν τόσο έξω:

Πήραν περιοριστικά μέτρα 23,5 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2010 για να επιτύχουν μείωση του ελλείμματος κατά 6,3 δισεκατομμύρια μόνο!

6 δισεκατομμύρια τα «έφαγε» η ανεργία μόνη της.

5,4 δισ. είναι οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου.

4,3 δισ. οι υπόλοιπες επιπτώσεις από την ύφεση, εκτός από την ανεργία και τις οφειλές.

0,5 δισ. «έφαγε» η ύφεση εμμέσως (από τη μεγαλύτερη μείωση του ΑΕΠ).

1 δισ. απορροφήθηκαν από αυξημένες πληρωμές για τόκους.

Κι έτσι μένει πραγματικό όφελος μείωσης του ελλείμματος μόλις 6,3 δισεκατομμύρια ή 2,6% του ΑΕΠ.

Από συνολικά περιοριστικά μέτρα 23,5 δισ. ή 10,2% του ΑΕΠ!

Στον Πίνακα 2.2, βλέπετε την απόδοση των περιοριστικών μέτρων του 2010: 26,6%, αν λάβουμε υπ' όψιν τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του Δημοσίου. Κι απόδοση 49% χωρίς τις ληξιπρόθεσμες οφειλές.

Πόσο προβλέπει το ίδιο το Μνημόνιο την απόδοση των περιοριστικών μέτρων για τα επόμενα χρόνια;

Στον Πίνακα 2.3: 35,5% για το 2011 και 22,5% για το 2012. Αυτά με βάση τους ίδιους τους αριθμούς του Μνημονίου. Που συνήθως πέφτουν έξω και αποδεικνύονται ακόμα χειρότεροι...

Για να έχετε ένα μέτρο σύγκρισης, ξέρετε πόσο προβλέπει το Μνημόνιο της Ιρλανδίας την αντίστοιχη αποτελεσματικότητα των δικών τους μέτρων;

63,3% για την πρώτη χρονιά, 83,3% για τη δεύτερη χρονιά και 67,7% για την τρίτη χρονιά! Αυτό υπέγραψαν...

Γιατί υπάρχει αυτή η τεράστια διαφορά; Γιατί οι Ιρλανδοί διαπραγματεύθηκαν σκληρά το δικό τους Μνημόνιο, δεν διέσυραν τη χώρα τους πριν υπογράψουν και δεν υπέγραψαν ότι τους έδωσαν!

Κατάφεραν, μεταξύ άλλων, να διατηρήσουν τους χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές τους. Κι έτσι διέσωσαν την αναπτυξιακή δυναμική της Οικονομίας τους.

Γιατί εμείς πέσαμε τόσο χαμηλά; Γιατί τα μέτρα τα έφαγε η ύφεση, όπως ομολόγησε πια και η ίδια η Κυβέρνηση:

Η παρατηρούμενη απόκλιση σε σχέση με τις προβλέψεις για το έλλειμμα οφείλεται κύρια στους παρακάτω λόγους:

α) στη μεγαλύτερη της αναμενόμενης επίπτωση της ύφεσης στο ΑΕΠ.

β) στην επιδείνωση στα φορολογικά έσοδα, απόρροια της μεγαλύτερης από την προβλεπόμενη ύφεσης το τέταρτο τρίμηνο του 2010, και

γ) στην επιδείνωση στο οικονομικό αποτέλεσμα των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (ΟΚΑ), καθώς η μεγαλύτερη από το αναμενόμενο αύξηση της ανεργίας οδήγησε σε μείωση των ασφαλιστικών εισφορών.

(Ανακοίνωση του Υπουργείου Οικονομικών, 26 Απριλίου 2011, οι υπογραμμίσεις δικές μας...)

Αυτός, λοιπόν, είναι ο πρώτος φαύλος κύκλος της ύφεσης.

Ας δούμε τώρα και το φαύλο κύκλο της υπερχρέωσης:

Στον Πίνακα 2.4 βλέπετε αυτή την εξέλιξη με βάση τα σημερινά στοιχεία. Από 5,3% του ΑΕΠ που ήταν οι δαπάνες για τόκους το 2009, θα φτάσουν το 8% τέσσερα χρόνια αργότερα. Αύξηση 50%, με τα επίσημα στοιχεία!

Να που χάθηκε ακόμα ένα μέρος των θυσιών του ελληνικού λαού: Σε αυξημένες δαπάνες για τόκους. Αυτός, λοιπόν, είναι και ο δεύτερος φαύλος κύκλος της υπερχρέωσης.

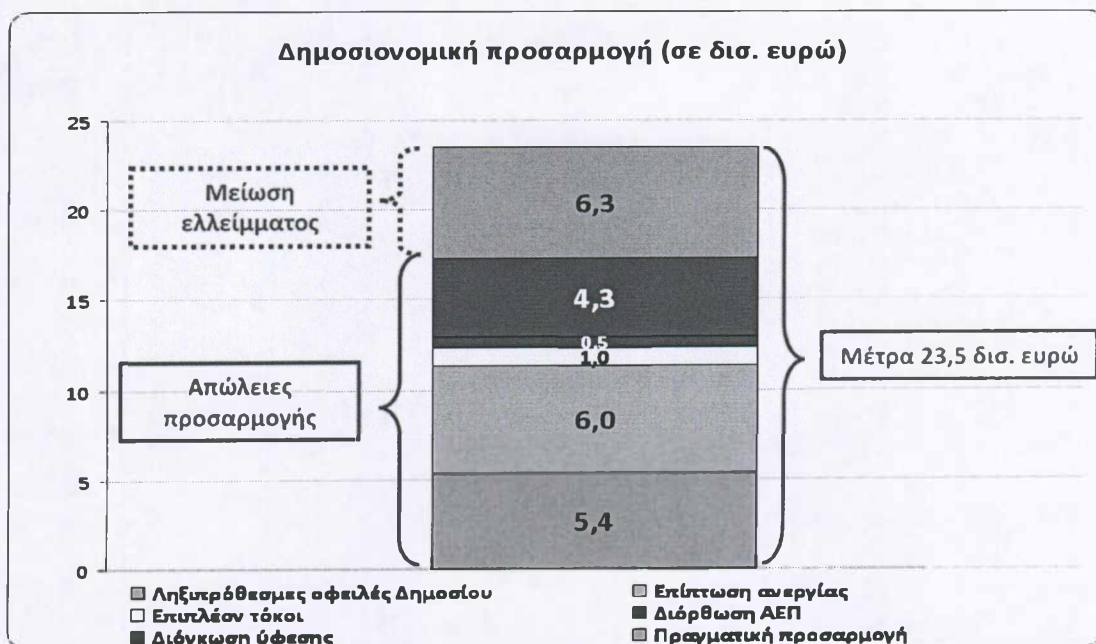
Υπήρχε κι ένας λόγος ακόμα που διαφωνήσαμε πέρσι με την Πολιτική του Μνημονίου: Είπαμε ότι ασφαλώς χρειαζόνταν περικοπές στον Προϋπολογισμό. Ασφαλώς χρειάζεται να χτυπηθεί η τεράστια δημόσια σπατάλη.

Αλλά έγιναν οι λάθος περικοπές. Και δεν χτυπήθηκε η σπατάλη!

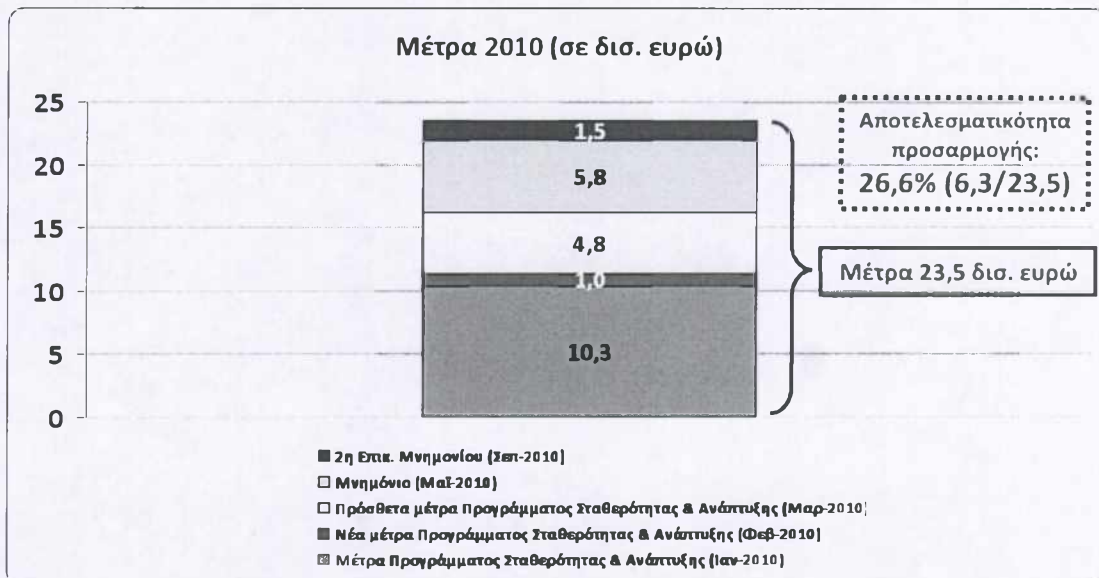
Έγιναν «οριζόντιες» περικοπές κυρίως. Δεν ήταν «σπατάλη» οι συντάξεις των 700 ευρώ που περικόπηκαν. Αλλού είναι η σπατάλη. Και δεν περικόπηκε, αλλά αυξήθηκε στο μεταξύ!

Το χτύπημα των χαμηλόμισθων και χαμηλοσυνταξιούχων, ιδιαίτερα των τελευταίων, ήταν τεράστια αδικία. Και επιδείνωσε την ύφεση. Γιατί τα πιο αδύναμα κοινωνικά στρώματα ξοδεύουν όλο το εισόδημά τους. Κι όταν τους το κόβεις, η απώλεια επιστρέφει στα ταμεία του κράτους - και μάλιστα πολλαπλάσια - με μειωμένα έσοδα.

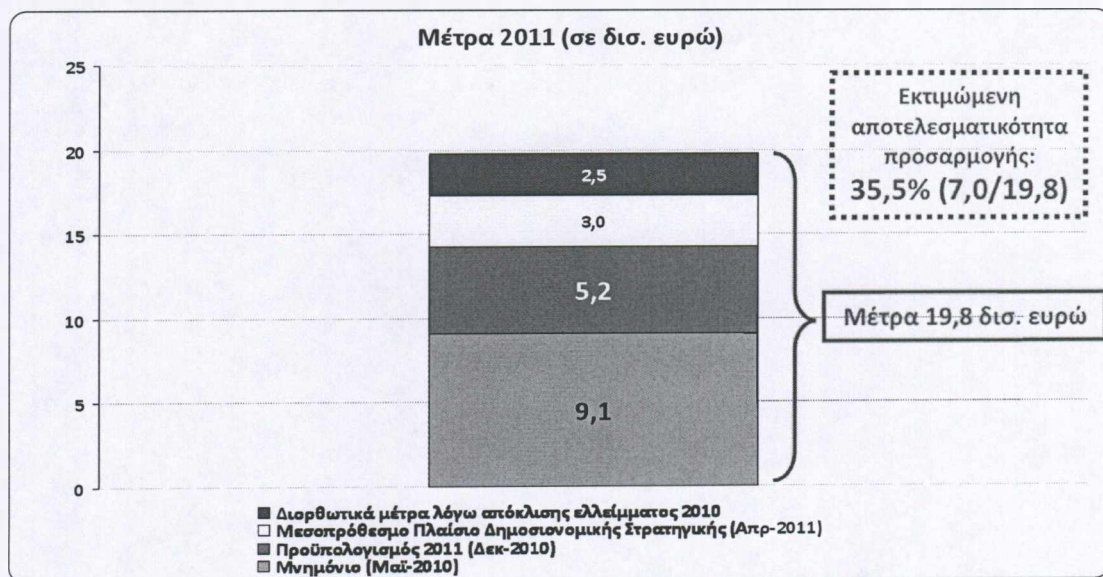
2.1. Δημοσιονομική προσαρμογή (2010)

2.2. Απόδοση προσαρμογής (2010)

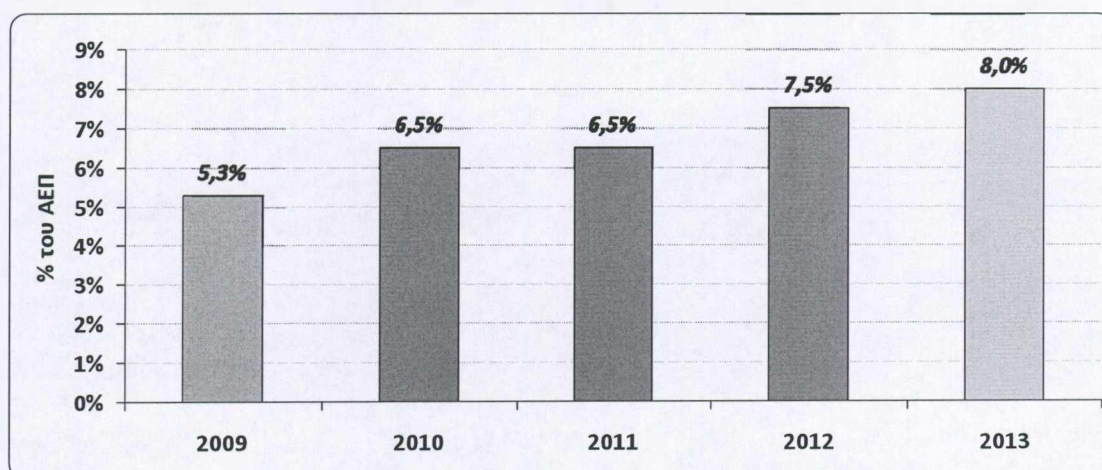

2.3. Απόδοση προσαρμογής (2011-12)

Εκτιμώμενη αποτελεσματικότητα προσαρμογής 2012:
22,5% (Μείωση ελλείμματος [2,1 δισ. ευρώ] / Μέτρα [9,3 δισ. ευρώ])

2.4. Εξέλιξη των τόκων (2009-2013)

Παράρτημα 3

Ποιά διαφορετική πολιτική εξόδου από την κρίση, προτείναμε πέρυσι τον Ιούλιο (Ζάππειο Ι)

Για να σπάσουμε το φαύλο κύκλο της ύφεσης, προτείναμε μέτρα Ανάκαμψης μικρού ή μηδενικού δημοσιονομικού κόστους. Όχι ένα, δεκάδες! Εξηγήσαμε ότι με τα περιοριστικά μέτρα που προέβλεπε το Μνημόνιο για την πρώτη χρονιά θα αντιμετωπίζαμε πλήρως το κομμάτι εκείνο του ελλείμματος που οφειλόταν σε **μακροχρόνιες αδυναμίες** του ελληνικού δημοσίου, σπατάλη, φοροδιαφυγή κλπ.

Εκείνο που χρειαζόταν επί πλέον, ήταν μέτρα **άλλου τύπου, όχι περιοριστικά**, αλλά μέτρα που εξουδετέρωναν την ύφεση.

Όταν υπάρχει Ανάκαμψη, και μπαίνει ξανά μπροστά η Οικονομία, τότε παράγονται εισοδήματα, παράγονται κέρδη, αυξάνουν τα φορολογικά έσοδα, δημιουργούνται θέσεις εργασίας, μειώνεται η ανεργία και μειώνονται και οι κρατικές δαπάνες για επιδόματα ανεργίας. Άρα μειώνεται το έλλειμμα.

Στον Πίνακα 3.1, φαίνεται πόσο υπολογίζει το ίδιο το κράτος ότι κόστισε η άνοδος της ανεργίας το 2010. Φτάνει τα 6 δισεκατομμύρια κατά τα επίσημα στοιχεία! Και αυτά χωρίς τις πολλαπλασιαστικές απώλειες που θα φανούν το επόμενο διάστημα.

Πράγματι, το κράτος χάνει ταμειακά 14 χιλιάδες ευρώ το χρόνο για κάθε νέο άνεργο, από το επίδομα ανεργίας, την απώλεια φόρου εισοδήματος, την απώλεια ασφαλιστικών εισφορών και απώλειες από μειωμένη κατανάλωση.

Μαζί με τις πολλαπλασιαστικές απώλειες της μαζικής ανεργίας, το κράτος χάνει κοντά στις 18 χιλιάδες ευρώ. Γιατί η ύφεση, όπως και η ανάκαμψη, λειτουργεί πολλαπλασιαστικά.

Στον Πίνακα 3.2 βλέπετε πώς, με τα αντισταθμιστικά μέτρα ΜΗΔΕΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ που προτείναμε τότε, θα μπορούσαμε να εξουδετερώσουμε πλήρως όλες αυτές τις απώλειες. Είχαμε δηλαδή, από τότε, κοστολογήσει, πόση αύξηση της οικονομικής δραστηριότητας και πόση μείωση του ελλείμματος θα προκύψει από κάθε μέτρο. Τα περισσότερα των οποίων δεν στοίχιζαν τίποτε ή στοίχιζαν ελάχιστα στο κράτος. Κι έτσι δείξαμε πώς θα μπορούσε να εκμηδενιστεί το έλλειμμα που οφείλεται στην ύφεση, αυτό που είχαμε στο Ζάππειο-Ι ονομάσει «**κυκλικό έλλειμμα**».

Ακόμα, προτείναμε τρόπο για να σπάσει ο δεύτερος φαύλος κύκλος, της υπερχρέωσης. Με **αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας**. Που επίσης εξηγήσαμε ότι είναι μεγάλη, κοντά στο συνολικό χρέος της χώρας, ότι ένα σημαντικό μέρος της είναι αξιοποιήσιμο κι ότι η αξιοποίησή του μπορούσε να δώσει ρευστότητα σύντομα, ώστε να μειώσουμε το χρέος άμεσα. Γιατί αν δεν το κάναμε αυτό, το χρέος θα εκτινασσόταν και θα γινόταν μη διαχειρίσιμο.

Στον Πίνακα 3.3 βλέπετε και το σχετικό απόσπασμα από την αναφορά μας στη δημόσια περιουσία στο Ζάππειο Ι, τον Ιούλιο του 2010.

Εξηγήσαμε από τότε ότι δεν πρέπει να σπεύσουμε να πουλήσουμε υπό πίεση, κι ότι δεν χρειάζεται να πουλήσουμε καν, γιατί αυτό σε συνθήκες ύφεσης θα ισοδυναμούσε με ξεπούλημα. Κι ότι αντίθετα, με μεθόδους «προχρηματοδότησης», θα μπορούσαμε να βρούμε σε σύντομο χρόνο τη ρευστότητα που χρειαζόμαστε για να μειώσουμε το χρέος και να μπορέσουμε ξανά να βγούμε στις αγορές, πριν δημιουργηθούν συνθήκες πλήρους αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας και χωρίς να χρειαστεί να την εκποιήσουμε.

Προειδοποιούσαμε ότι για να γίνει σωστά η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας θα χρειαζόταν νομοθετική προετοιμασία. Να καθαρίσουν οι τίτλοι της γης και των ακινήτων, να καθοριστούν χρήσεις και συντελεστές εκμετάλλευσης, ώστε να μπορούν μετά να αξιοποιηθούν τα ακίνητα, όχι τμηματικά – ως «οικοπεδάκια» – αλλά σε ολοκληρωμένα αναπτυξιακά σχέδια.

Τα είπαμε όλα αυτά τότε – και από τότε – γιατί βλέπαμε ότι αν δεν ξεκινούσε άμεσα κι αν δεν προχωρούσε γρήγορα η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, πολύ σύντομα θα έρχονταν και θα μας έλεγαν ότι το ελληνικό χρέος είναι «μη βιώσιμο» και χρειάζεται «κούρεμα». Δηλαδή ότι πρέπει να χάσει ένα μέρος της αξίας του. Και η Ελλάδα να μπει σε νέες περιπέτειες, να υποστεί νέες θυσίες πέρα από εκείνες του Μνημονίου. Ενώ εμείς θέλουμε να απαλλαγούμε από το Μνημόνιο μian ώρα αρχύτερα.

Είχαμε δει έγκαιρα τις επερχόμενες πιέσεις για «αναδιάρθρωση – κούρεμα», γι' αυτό και έγκαιρα προτείναμε την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

3.1. Απώλειες λόγω ανεργίας

• Η ανεργία στοιχίσε στο Δημόσιο (χωρίς να λάβουμε υπόψη τις επιπτώσεις από τη μείωση των εισοδημάτων) **6 δισ. ευρώ** το 2010:

– **3,5 δισ. ευρώ** είναι οι απώλειες των ασφαλιστικών ταμείων από εισφορές

– **2,5 δισ. ευρώ** είναι η καταβολή επιδόματος ανεργίας

Ινστιτούτο Εργασίας, ΓΣΕΕ

• *«Κάθε άνεργος στοιχίζει στο σύστημα 1.000 ευρώ, γιατί περίπου 450 ευρώ είναι το επίδομα ανεργίας και 500 μέχρι 550 ευρώ είναι η απώλεια των ασφαλιστικών εισφορών»*

Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Κουτρουμάνης

• *«Οι δαπάνες για κοινωνικές μεταβιβάσεις αυξάνονται ως αποτέλεσμα της αύξησης του αριθμού των συνταξιούχων, αλλά και των άλλων κοινωνικών επιδομάτων»*

• *«Απώλεια εσόδων εκτιμάται στο πεδίο των κοινωνικών και ασφαλιστικών εισφορών λόγω της μείωσης της απασχόλησης και των αποδοχών»*

Υπουργός Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου

3.2. Αντισταθμιστικά μέτρα

• Μεταφορά εθνικής συμμετοχής στο τέλος της προγραμματικής περιόδου ΕΣΠΑ

• Άμεση κατάργηση του καμποτάζ

• Επιτάχυνση κατασκευής έργων με σύμβαση παραχώρησης ή ΣΔΙΤ

• Αναβάθμιση θερμοδυναμικού αποθέματος κατοικιών

• Ενίσχυση οικιστικής δραστηριότητας

• Αναβάθμιση περιφερειακών αεροδρομίων

• Προώθηση «Προγράμματος Οπτική Ίνα για το Σπίτι» - Επιχειρηματικά Πάρκα

• Κατάργηση στρεβλώσεων στη λειτουργία του ανταγωνισμού

• Στήριξη της προσπάθειας του ΤΕΜΠΜΕ

• Επανεργοποίηση του Επενδυτικού Νόμου

- Ενοποίηση εισπρακτικών μηχανισμών του Κράτους
- Αποκατάσταση των μεγάλων επενδύσεων ΑΠΕ και υδροηλεκτρικών

3.3. Αναφορά στη δημόσια περιουσία

Αντώνης Σαμαράς, Ζάππειο, 7 Ιουλίου 2010

- «Κατ' αρχήν να εξηγήσουμε ότι αξιοποίηση δεν σημαίνει «εκποίηση».
- «Δεν σημαίνει «να πουλήσουμε ασημικά».
- «Δεν σημαίνει να «βγάλουμε στο σφυρί», μνημεία ή χώρους που συνδέονται με την ιστορία μας ή με την εθνική μας ασφάλεια. Τίποτε απ' όλα αυτά!»
- «Αξιοποιώ» σημαίνει δίνω αξία σε κάποιο περιουσιακό στοιχείο που ως τώρα παραμένει ανενεργό ή απαξιώνεται...»
- «Σημαίνει να μετατρέψουμε ένα μέρος του δυνητικού μας πλούτου σε «Ενεργητικό».

Παράρτημα 4

Πώς αντέδρασε η κυβέρνηση στις προτάσεις μας

Πώς αντέδρασε η κυβέρνηση στις προτάσεις μας;

Στην αρχή δεν έκανε τίποτε!

Ύστερα προσπάθησε να τις **διαστρεβλώσει**: «Δεν γίνεται μηδενισμός του ελλείμματος σε έξη μήνες», μας έλεγαν. Αλλά εμείς δεν μιλήσαμε ούτε για έξη μήνες ούτε για ένα χρόνο. Μιλήσαμε για δύο χρόνια! Να και το σχετικό απόσπασμα από το Ζάππειο Ι (Πίνακας 4.1).

Και βέβαια η κυβέρνηση, παρά τα όσα επέβαλε με το Μνημόνιο, (περιοριστικά μέτρα 23,5 δισεκατομμυρίων πέρσι κι άλλων 17 δισεκατομμυρίων για φέτος και άλλων 2,5 που προγραμματίζουν εκτάκτως πάλι για φέτος, δηλαδή πάνω από 40 δισεκατομμυρία (!) από περικοπές και φόρους) δεν κατάφερε να μειώσει το έλλειμμα των 36 δισεκατομμυρίων παρά ελάχιστα.

Γιατί, απλούστατα, το έλλειμμα συστηματικά το κόβουν από τη μια και το διογκώνουν από την άλλη, με την ύφεση που προκαλούν. Και με τις αυξημένες δαπάνες για τόκους...

Και το πιο σημαντικό; Ενώ κορόιδευαν ότι μπορεί με τέτοιες τεράστιες περικοπές να επιτευχθεί Ισοσκελισμένος Προϋπολογισμός σε δύο χρόνια, οι ίδιοι δεσμεύτηκαν ότι σε λίγα χρόνια, θα βγάλουν **πλεονάσματα**! Κι όχι μόνο «πρωτογενή» πλεονάσματα, δηλαδή χωρίς τις πληρωμές για τόκους. Αλλά **δημοσιονομικά πλεονάσματα**, αφού καλύψουν και τους αυξημένους τόκους.

Ειρωνεύθηκαν όταν τους είπαμε ότι η ακίνητη περιουσία του Δημοσίου φτάνει τα 300 δισεκατομμύρια και πλέον. Κι ύστερα από λίγους μήνες, βγήκε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός και το είπε μιλώντας σε ξένους επενδυτές στη Νέα Υόρκη.

Ύστερα ειρωνεύθηκαν πάλι, όταν τους είπαμε ότι απ' όλη αυτή την ακίνητη περιουσία μπορούσαμε σε δύο χρόνια, με «προχρηματοδότηση», να βρούμε 50 δισεκατομμύρια, να μειώσουμε το συνολικό μας χρέος για να αποφύγουμε την αναδιάρθρωση και το «κούρεμα» στο χρέος. Κι ύστερα ήλθε η Τρόικα και τους επέβαλε ακριβώς αυτό: Να βρουν 50 δισεκατομμύρια για να μειώσουν το χρέος με αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου! Προσέξτε και μια λεπτομέρεια ακόμα: η Τρόικα τους είπε το ίδιο ακριβώς ποσό: 50 δισεκατομμύρια, όσο είχαμε πει κι εμείς πολλούς μήνες πριν. Όχι λίγο παραπάνω, ή λίγο παρακάτω...

Γιατί; Γιατί προφανώς εκείνοι το βρήκαν ρεαλιστικό!

Βέβαια, εκείνοι κατέληξαν κάποια στιγμή να προτείνουν και «ξεπούλημα», ενώ εμείς είχαμε αποκλείσει το ξεπούλημα.

Το βέβαιο είναι, πάντως, ότι η κυβέρνηση αναγκάστηκε να προσυπογράψει ότι θα κάνει εκείνα που κορόιδευε προηγουμένως: Προσυπέγραψε ότι θα βγάλει πλεονασματικούς προϋπολογισμούς σε δύο-τρία χρόνια, και προσυπέγραψε ότι θα εξοικονομήσει 50 δισεκατομμύρια από την περιουσία του Δημοσίου.

Κι ακόμα, βέβαια, δεν ξέρει πώς θα το πετύχει αυτό.

Γιατί; Γιατί με την πολιτική που ακολουθεί – και στην οποία επιμένει – δεν μπορεί να το επιτύχει!

4.1. Αναφορά σε έλλειμμα

Αντώνης Σαμαράς, Ζάππειο, 7 Ιουλίου 2010

• «... θα έχουμε μηδενίσει το σύνολο του ελλείμματος. Σε δύο χρόνια, όχι σε τέσσερα. Χωρίς πρόσθετα περιοριστικά μέτρα. Χωρίς δυσβάστακτη ύφεση. Χωρίς έκρηξη ανεργίας. Και χωρίς να ξεφύγει το χρέος (στη διετία)...»

Παράρτημα 5

Πώς εξελίχθηκαν οι προβλέψεις για το έλλειμμα του 2010 και πού έκλεισε...

Στον Πίνακα 5.1 παρακολουθείτε την εξέλιξη του ελλείμματος όπως το προέβλεπε το Μνημόνιο αρχικά. Προσέξτε κάτι εκπληκτικό: Όσο περισσότερα μέτρα έπαιρναν, τόσο... ανέβαινε η πρόβλεψή τους για το έλλειμμα του 2010! Και τελικά το έλλειμμα έκλεισε, πέρα από κάθε πρόβλεψη, στο 10,5% του ΑΕΠ! Ενώ, στο μεταξύ, είχαν πάρει και **πρόσθετα μέτρα**.

Κι αυτή δεν είναι καν όλη η εικόνα. Γιατί πέρα από το 10,5% για το έλλειμμα του 2010, που ήδη παραδέχονται, υπάρχει κι ένα ακόμα 2,3% από ληξιπρόθεσμες οφειλές του Δημοσίου, που αφορούν το έλλειμμα του 2010 χωρίς ακόμα να τις έχουν χρεώσει.

Άλλωστε, η ίδια η κυβέρνηση ομολόγησε προχθές ότι το φετινό έλλειμμα τετραμήνου αυξήθηκε διότι, μεταξύ άλλων, καταγράφει και «αυξημένες επιστροφές φόρων» από «παρελθόντα χρόνια».

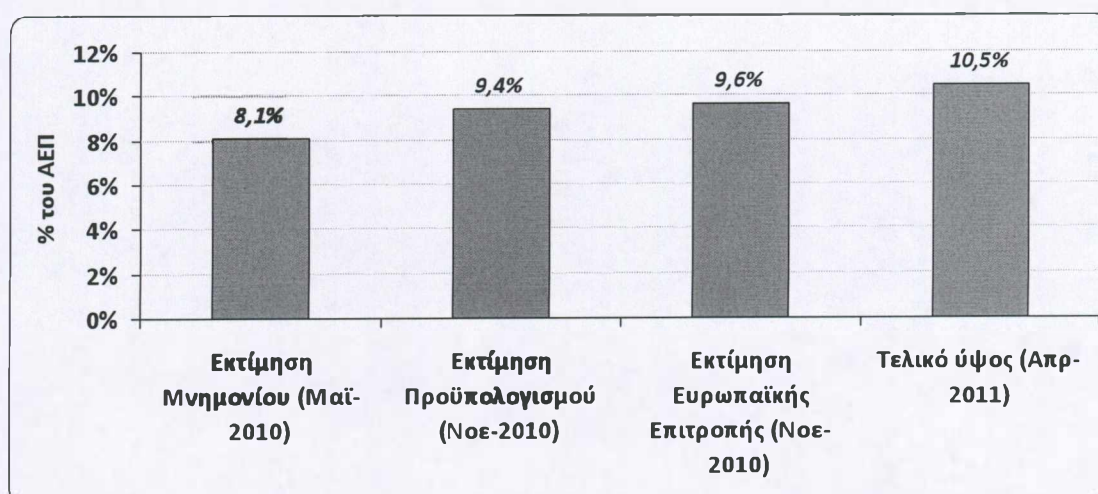
Στον Πίνακα 5.2 βλέπετε ποιες περσινές δαπάνες δεν πληρώθηκαν ακόμα. Αυτές ασφαλώς, η Eurostat κάπου θα τις καταγράψει. Θα είναι στο περσινό έλλειμμα; Θα είναι στο φετινό; Θα δούμε. Αλλά με αυτές τις οφειλές του κράτους, το περσινό έλλειμμα εκτινάσσεται στο 12,8% του ΑΕΠ από 10,5% που το υπολόγισαν.

Και το έλλειμμα του 2009 «φουσκωμένο» ήταν, με λογιστικά κόλπα. Αλλά και τη δική τους «αριθμητική» να δεχθούμε, πήραν μέτρα λιτότητας 10 μονάδων, για να κόψουν το έλλειμμα – στην καλύτερη περίπτωση – σκάρτες τρεις μονάδες!

Να γιατί και το Economist λέει ότι και η λιτότητα ακόμα έχει τα όριά της...

Από τη μία, λοιπόν, το λάθος Μνημόνιο, κι από την άλλη η αναποτελεσματικότητα της κυβέρνησης, γιγάντωσαν τα αδιέξοδα.

5.1. Εξέλιξη του ελλείμματος (2010)

5.2. Ληξιπρόθεσμες οφειλές

Ληξιπρόθεσμες οφειλές (2010)	Ποσά (σε δισ. ευρώ)
Νομικών Προσώπων (Φορέων Γενικής Κυβέρνησης)	4,5
Υπουργείων – Περιφερειών (Τακτικού Προϋπολογισμού και Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων)	0,8
Σύνολο	5,3

Παράρτημα 6

Βασικοί άξονες για τη δημιουργία Περιουσιολογίου

Σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία, πρέπει να πετύχουμε παράλληλα δύο στόχους:

— Πρώτον, να βάλουμε μια «κόκκινη γραμμή» στη φοροδιαφυγή, δημιουργώντας ένα αξιόπιστο και δίκαιο σύστημα καταγραφής και ελέγχου περιουσιακών στοιχείων.

— Δεύτερον, να δώσουμε ώθηση στην Επανεκκίνηση της Οικονομίας, φέρνοντας στην επιφάνεια οικονομικούς πόρους που σήμερα είναι στο περιθώριο.

Προτείνεται λοιπόν, η κατάθεση δήλωσης περιουσιακών στοιχείων από όλους τους Έλληνες.

Η αρχική αυτή δήλωση θα απαλλαγεί από φορολογικό έλεγχο, ώστε όλοι να έχουν κίνητρο να δηλώσουν όλα τα περιουσιακά στοιχεία (ακίνητα, καταθέσεις, μετοχές) εντός και εκτός Ελλάδας.

Αυτά τα χρήματα θα μπορούν πλέον ελεύθερα να χρησιμοποιηθούν για αγορές και επενδύσεις χωρίς κανένα άλλο έλεγχο.

Κάθε χρόνο, στη φορολογική δήλωση, θα περιλαμβάνεται η συνολική περιουσιακή κατάσταση (εσωτερικού και εξωτερικού, κινητά και ακίνητα) ώστε να ελέγχονται οι μεταβολές.

Όλα απλά και με διαφάνεια...

Παράρτημα 7

Άλλα παραδείγματα αναπτυξιακών έργων που δεν στοιχίζουν στον προϋπολογισμό

— «**Εγνατία Οδός**». Έχει ολοκληρωθεί και θα μπορούσε να αποφέρει πολύ σημαντικά εισοδήματα. Λόγω της σημασίας της, αλλά και των εκατοντάδων χιλιομέτρων που εκτείνεται, χώρια οι προσβάσεις σε κάθετους άξονες προς βορρά, υπάρχει ενδιαφέρον ιδιωτικής χρηματοδότησης υπηρεσιών κατά μήκος της. Ξενοδοχεία, σταθμοί ανεφοδιασμού και αναψυχής κλπ.

Για να μην αναφερθούμε στην υποδομή δικτύων που υπάρχει ήδη στην Εγνατία, για οπτικές ίνες, τηλεπικοινωνίες κλπ. και μένουν αναξιοποίητα. Πράγμα που ισχύει και για άλλα μεγάλα σύγχρονα οδικά και σιδηροδρομικά δίκτυα που κατασκευάζονται ή έχουν ολοκληρωθεί πρόσφατα.

Τα χρήματα που προσφέρονται άμεσα για να παραχωρηθεί η εκμετάλλευση της Εγνατίας ξεπερνούν το 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Και το κράτος έχει μόνο να λαμβάνει, δεν χρειάζεται να βάλει ούτε ένα ευρώ. Απλά να κάνει διεθνή διαγωνισμό και να παραχωρήσει την χρήση στον πλειοδότη. Κι όμως η κυβέρνηση δεν το κάνει...

— Εκτός της Εγνατίας, υπάρχουν και οι «**δρόμοι ανάπτυξης**». Πέντε μεγάλοι αυτοκινητόδρομοι, συνολικού μήκους 1.400 χιλιομέτρων, που η κυβέρνηση με την απραξία της τα έχει οδηγήσει σε τέλμα. Μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν την Ιόνια οδό, τον Ε65, το τμήμα Μαλιακός-Κλειδί του άξονα ΠΑΘΕ. Μιλάμε για παραγωγικές επενδύσεις 8,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, με ελάχιστη συμμετοχή από εθνικούς πόρους (12,5%).

— Υπάρχουν ακόμα πολλές υποδομές, περιφερειακά αεροδρόμια και λιμάνια της χώρας, που θα μπορούσαν να εκχωρηθούν για εκμετάλλευση με διαφάνεια και διεθνή διαγωνισμό. Και τα έργα που θα γίνονταν να αποτελέσουν πηγές δημιουργίας θέσεων εργασίας και εισοδήματος, αλλά και δημοσίων εσόδων.

Πιο συγκεκριμένα, το μοντέλο παραχώρησης του ΟΛΠ μπορεί να εφαρμοστεί σε περιφερειακά αεροδρόμια και λιμάνια. Παρά το Νομοσχέδιο που πέρασε το Γενάρη, η κυβέρνηση ακόμα δεν έχει επιλέξει Σύμβουλο για την προώθησή του.

— Η **διαχείριση απορριμμάτων**. Κατόπιν μελέτης ασφαλώς, με θερμική επεξεργασία ή με άλλους τρόπους ανακύκλωσης. Τα απορρίμματα είναι πρώτη ύλη από την οποία μπορούμε να βγάλουμε φθηνή ενέργεια, όπως κάνουν πολλές ευρωπαϊκές χώρες – και ευρωπαϊκές πρωτεύουσες ακόμα – αλλά και να ανακτάμε πρώτη ύλη. Δηλαδή να βγάλουμε χρήματα! Κι εμείς, αντί να εισπράττουμε έσοδα, δαπανούμε χρήματα, δημιουργούμε εστίες κοινωνικής αναταραχής και τελικά πληρώνουμε και πρόστιμα! Μπορούμε, με διεθνή διαγωνισμό, να εξαλείψουμε αυτό το πρόβλημα και να μετατρέψουμε τα αστικά απορρίμματα σε πηγή εσόδων. Αυτό θα κάνουμε αμέσως.

— Κι ένα τελευταίο παράδειγμα: Υπάρχουν συγκεκριμένες υποδομές που μπορούν να λύσουν μεγάλα προβλήματα, να μεταμορφώσουν τη χώρα, αλλά και να απελευθερώσουν την αναπτυξιακή δυναμική περιοχών που σήμερα είναι υποβαθμισμένες. Για παράδειγμα, να επεκταθεί ο Προαστιακός. Υπάρχει ενδιαφέρον χρηματοδότησης από ιδιωτικές πηγές, αλλά και δυνατές Κοινοτικής χρηματοδότησης από το ΕΣΠΑ που «κάθεται». Χώρια που μπορεί να γίνει και αντίστοιχο ΣΔΙΤ, χωρίς πάλι το κράτος να καταβάλει ούτε ένα ευρώ.

Παράρτημα 8

Αναλυτικότερα μέτρα περικοπής σπατάλης στο Δημόσιο

— Κοστολόγηση καθενός από τα ενοποιημένα δημόσια νοσοκομεία, **με βάση τα διεθνή αντίστοιχα**: Τι κοστίζει ένα πλήρες δημόσιο νοσοκομείο του Βρετανικού ΕΣΥ, για παράδειγμα; Τι ποιότητα υπηρεσιών προσφέρει ανά ασθενή;

Η αντίστοιχη ποιότητα υπηρεσιών, τι κόστος θα έχει στα ελληνικά νοσοκομεία; Κι αυτό, όχι μόνο συνολικά, αλλά ανά κονδύλιο. Για να μπορέσουμε μέσα σε μια τριετία, να προσεγγίσουμε το ανά μονάδα κόστος των καλύτερων δημόσιων νοσοκομείων στην Ευρώπη. Και να έχουμε σημαντικές οικονομίες από την πρώτη χρονιά.

Δεν μπορεί στην Ελλάδα να γίνονται αναλύσεις και πανάκριβες επεμβάσεις πολλαπλάσιες και πολλαπλάσιου κόστους απ' ό,τι στα καλύτερα δημόσια νοσοκομεία του Εξωτερικού. Δεν μπορεί τα ορθοπεδικά επιθέματα να είναι πενταπλάσια ή δεκαπλάσια απ' ό,τι σε αντίστοιχες μονάδες του εξωτερικού.

Οι μεταρρυθμίσεις στην Υγεία και ο έλεγχός τους, δεν θα γίνονται αυθαίρετα και στα τυφλά. Θα έχουν και «οδηγό»: Αυτό που συμβαίνει στις καλύτερες δημόσιες μονάδες του εξωτερικού. Και δεν θα αφορούν μόνο το κόστος υλικών, αλλά και τη γενικότερη οργάνωση και λειτουργία τους. Αλλά και τις αμοιβές του προσωπικού, για να υπάρξει και κίνητρο εκ μέρους τους να βοηθήσουν.

Μέχρι να δημιουργηθεί πλήρες διπλογραφικό σύστημα αυτόματου ελέγχου προσφορών και τιμών, θα δώσουμε πριμ εξοικονόμησης για προμήθειες του Δημοσίου σε όποιες εταιρίες προσφέρουν τιμές σημαντικά χαμηλότερες από αυτές που καταβάλαμε ως τώρα.

Ακόμα, είναι άμεσα διαθέσιμη σήμερα η ηλεκτρονική διαχείριση ζήτησης και τιμών στις προμήθειες. Όπου ανά πάσα στιγμή θα γίνεται γνωστό, πότε υπάρχουν αφύσικα μεγάλες παραγγελίες ή σε υψηλές τιμές. Κι έτσι δεν θα μπορούν να ξεφύγουν τα «τρωκτικά» των προμηθειών.

Εμείς αυτό το σύστημα θα το εφαρμόσουμε αμέσως. Και με βάση το πρότυπο κόστος υπηρεσιών υγείας διεθνώς, θα μπορούν οι αρχές να παρακολουθούν στιγμιαία τι γίνεται, που και από ποιους.

— Χρειάζονται πολλά ακόμα να γίνουν για τη **συγκράτηση των φαρμακευτικών δαπανών**. Δεν θα τα αναφέρω αναλυτικά. Σας αναφέρω, όμως, ένα παράδειγμα. Που κατατέθηκε με πλήρη στοιχεία: περίπτωση φαρμακείου, όπου οι συνταγές δεν ξεπέρναγαν τις 6.000 το μήνα, και ξαφνικά έκαναν άλμα στις 46.000! Αυτό, η ηλεκτρονική διαχείριση θα το εντόπιζε αμέσως. Και θα το σταματούσε...

— Η άλλη μεγάλη πηγή εξοικονόμησης είναι το μέτρο για τη **μείωση του προσωπικού στο δημόσιο τομέα**. Το «ένας προσλαμβάνεται για κάθε 5 που συνταξιοδοτούνται», είναι σωστό αλλά δεν αρκεί. Πρέπει για την **πρώτη τριετία να δεσμευτούμε σε καμία πρόσληψη!** Με εξαίρεση τις υπερεπίγουσες ανάγκες όπου χρειάζεται.

Στη συνέχεια, θα εφαρμοστεί το «ένας προσλαμβάνεται για κάθε πέντε που συνταξιοδοτούνται».

Έτσι, την πρώτη τριετία, το Δημόσιο θα έχει μειωθεί κατά 75.000 προσωπικό. Και στη συνέχεια, στα δέκα χρόνια, η μείωση θα πλησιάζει τις 215.000.

Παράρτημα 9

Πώς η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ... «έκοψε» τη σπατάλη στο Δημόσιο

Όπως φαίνεται στον Πίνακα 9, το ΠΑΣΟΚ κληρονόμησε από τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πρόγραμμα συγχώνευσης ή κατάργησης 255 φορέων. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατέργησε μόνο 50...

Στη συνέχεια, όμως, δημιούργησε 41 Γενικές και Ειδικές Γραμματείες, Νομικά Πρόσωπα και Αυτοτελείς υπηρεσίες και 386 Γενικές Διευθύνσεις και Τμήματα, καθώς και 701 Συμβούλια και 1.326 Επιτροπές, και μιλάμε μόνο για τις αμειβόμενες! Οι περισσότερες απ' αυτές για τον «Καλλικράτη». Που, υποτίθεται, θα συγκέντρωνε φορείς και θα εξοικονομούσε πόρους.

Το συνολικό κόστος αυτής της ΠΑΣΟΚικής αντίληψης για την... «εξοικονόμηση», είναι **115 εκατομμύρια ευρώ ετησίως παραπάνω (!)** με βάση αυτά που γράφουν τα Νομοσχέδια μόνο.

9. Κατάργηση / συγχώνευση φορέων

- Η Κυβέρνηση της ΝΔ παρέδωσε κατάλογο **255** φορέων και οργανισμών του Δημοσίου προς κατάργηση / συγχώνευση

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ:

- Έχει συγχωνεύσει ή καταργήσει ελάχιστους οργανισμούς (50)
- Από την πλευρά της όμως έχει συστήσει:
 - 41 Γενικές και Ειδικές Γραμματείες, νομικά πρόσωπα και υπηρεσίες
 - 386 Γενικές Διευθύνσεις, Διευθύνσεις και Τμήματα (325 είναι οι Διευθύνσεις Ιθαγένειας των Δήμων λόγω Καλλικράτη)
 - 701 Συμβούλια (τα περισσότερα λόγω Καλλικράτη)
 - 165 Συμπαραστάτες του Δημότη
 - 13 Περιφερειακούς Συμπαραστάτες του Πολίτη
 - 1.326 Επιτροπές (οι περισσότερες αμειβόμενες)
- Έχει επιβαρύνει τον Προϋπολογισμό με **115 εκατ. ευρώ** ετησίως (με βάση Εκθέσεις του ΓΛΚ – σε ελάχιστες περιπτώσεις αναγράφονται ποσά)

Παράρτημα 10

Θεσμικές τομές για επανεκκίνηση της οικονομίας

Θα χτυπήσουμε το **αντί-επιχειρηματικό κλίμα** παντού και ταυτόχρονα απ' όλες τις πλευρές. Και πριν απ' όλα θα χτυπήσουμε τη **γραφειοκρατία**. Μόνον έτσι θα πείσουμε ότι ξεκινάμε έργο ανασυγκρότησης της Ελλάδας και θα αλλάξουμε την ψυχολογία της αγοράς και της κοινωνίας.

Στέκομαι σε πέντε τέτοιες θεσμικές τομές:

— Ο **συμψηφισμός οφειλών από και προς το Δημόσιο**. Που θα ξεκινήσει αμέσως σε ότι αφορά τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του Δημοσίου. Για να επεκταθεί, θα πάρει κάποιο χρόνο. Αλλά μπορεί να σχεδιαστεί πλήρως μέσα στο πρώτο διάστημα και να αρχίσει να λειτουργεί σε δύο χρόνια.

— Δεύτερον, το κράτος **οφείλει να βρίσκει μόνο του, ηλεκτρονικά**, όλα τα πιστοποιητικά που απαιτεί από τους πολίτες να του προσκομίσουν από άλλες υπηρεσίες του Δημοσίου. Αρκούν τρεις αριθμοί: της αστυνομικής ταυτότητας, το ΑΦΜ και το ΑΜΚΑ. Με αυτούς τους τρεις αριθμούς η απαραίτητη υποδομή μπορεί να ολοκληρωθεί μέσα σε έξη μήνες. Στόχος η έναρξη επαγγέλματος να γίνεται σε ελάχιστο χρόνο ημερών. Χωρίς γρηγορόσημο.

Βεβαίως, αυτό μπορεί να γίνει ακόμα απλούστερα με ένα μόνο αριθμό, το ΑΦΜ. Και υπάρχει ήδη στα χέρια μας, από τον αρμόδιο τομέα της Νέας Δημοκρατίας, έτοιμη σχετική μελέτη γι' αυτό. Χωρίς τα γνωστά μειονεκτήματα που δημιουργεί η κάρτα που ετοιμάζει το ΠΑΣΟΚ. Αλλά θα χρειαστεί χρόνος και χρήμα. Ενώ άμεσα μπορεί ο φορολογούμενος να εξυπηρετείται με τη δικτύωση που ήδη υπάρχει, χωρίς να τρέχει από υπηρεσία σε υπηρεσία για να φέρει πιστοποιητικά που το ίδιο το Δημόσιο τα διαθέτει, αλλά του τα ζητά από διάφορες υπηρεσίες.

— Τρίτον, το λεγόμενο **«φαστ τρακ»**, δηλαδή η ταχεία έγκριση επενδύσεων, θα επεκταθεί σε όλα τα μεγέθη επιχειρήσεων, ελληνικών και ξένων. Επαναλαμβάνω, **ελληνικών και ξένων!**

— Τέταρτον, η **επιτάχυνση απονομής δικαιοσύνης**. Κανένας δεν επενδύει σε μια χώρα όπου οι υποθέσεις χρονίζουν μέσα σε δαιδάλους κακοδικίας ή αρνησιδικίας. Η σχετική μεταρρύθμιση στη Δικαιοσύνη θα προχωρήσει ταχύτατα, με στόχο, μέσα σε διάστημα ενάμιση χρόνου, κάθε υπόθεση να τελεσιδικεί μέσα σε 12 μήνες το πολύ. «Φαστ τρακ» και στη δικαιοσύνη!

— Πέμπτον, ο **«προϋπολογισμός μηδενικής βάσης»**. Πρόκειται για το απόλυτο όπλο κατά της σπατάλης του δημοσίου. Δηλαδή, η επανεκτίμηση της κάθε κρατικής δαπάνης από την αρχή. Αυτό απαιτεί χρόνο και υπομονή. Υπάρχουν όμως διάφορες προσεγγίσεις από τη διεθνή εμπειρία.

Θα το ξεκινήσουμε ως πιλοτικό σχεδιασμό από την πρώτη στιγμή. Σε τρία χρόνια θα έχει αποδώσει. Και σε πέντε χρόνια, μπορεί να ολοκληρωθεί. Αλλά τα αποτελέσματα αληθινής περιστολής της σπατάλης, θα έχουν φανεί πολύ νωρίτερα...

Παράρτημα 11

Αλλαγή Αναπτυξιακής Κατεύθυνσης και Παραγωγικού Μοντέλου

- **Αλλαγή φορολογικού συστήματος.**
- Απώτερος στόχος μας είναι μια Ελλάδα που αναπτύσσεται **σε πολλές κατευθύνσεις, σε πολλούς τομείς.** Μια Ελλάδα που θα είναι γνωστή διεθνώς για ποιοτικά προϊόντα με ονομασία προέλευσης, με καθιερωμένη αγροτο-κτηνοτροφική παραγωγή και αλιεία, όπως κάνει η Δανία και η Νορβηγία.
 - Με διεθνείς επιδόσεις στην **Έρευνα, στην Τεχνολογία, στην Καινοτομία** και στις εφαρμογές τους σε κλάδους αιχμής. Όπως κάνει η Φινλανδία και η Ολλανδία.
 - Με πλήρη εκμετάλλευση της γεωγραφικής θέσης της, από κοινού με την Κύπρο μάλιστα. **Και με διακήρυξη ΑΟΖ.** Που κι αυτή μπορεί να αποτελέσει πηγή πλούτου. Και για όλους τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους που υπάρχουν στο υπέδαφος της Ελλάδας. Και για τα οποία περιέργως τόσα χρόνια δεν γίνεται τίποτε.
 - Με πλήρη αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων που της δίνει η θέση και η φύση της Ελλάδας. **Στην Ναυτιλία και στον Τουρισμό.** Που παραδοσιακά μας στηρίζουν, αλλά είναι καιρός να τους δούμε – και τους δύο αυτούς κλάδους – με **σύγχρονα** κι όχι παραδοσιακά μάτια. Και να αντιληφθούμε ότι μπορούν να μας δώσουν πολύ περισσότερα στο μέλλον, αν εκμεταλλευτούμε το δυναμισμό της Ναυτιλίας μας και τα τεράστια ποιοτικά πλεονεκτήματα που μπορεί να αξιοποιήσει ο Τουρισμός μας.
- Για παράδειγμα ο **αρχιπελαγικός τουρισμός, γενικότερα ο νησιωτικός τουρισμός.** Που απαιτεί λίγα πράγματα: Ουσιαστικά **μαρίνες.** Αλλά πολλές μαρίνες, παντού. Χρειάζεται λίγα πράγματα, αλλά απαιτεί πολύ σχεδιασμό και έξυπνες πρωτοβουλίες. Κι έχει τεράστια αναπτυξιακά περιθώρια, γιατί η χώρα διαθέτει τεράστια ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα.
 - Ασφαλώς θα **ανασυστήσουμε και θα αναβαθμίσουμε το υπουργείο Ναυτιλίας και το υπουργείο Τουρισμού με ευρείες αρμοδιότητες.** Και κάτι παραπάνω: θα τα φέρω δίπλα στον Πρωθυπουργό. Όστε να σηματοδοτούν τις προτεραιότητές μας.
 - Αλλά και η **πρωτογενής παραγωγή της Ελλάδας:** Γεωργία, Κτηνοτροφία, Αλιεία, Ορυχεία. Που πάντα την ξεχνάμε. Η Ελλάδα σήμερα εισάγει από το εξωτερικό 65% του χοιρινού και 90% του μοσχαρίσιου κρέατος που καταναλώνει! Αυτό δεν έχει καμία οικονομική λογική. Και πρέπει να αλλάξει. Μια νέα σύγχρονη και ανταγωνιστική Γεωργία, με καθιερωμένη Μεταποίηση-τυποποίηση, θα αποτελέσει βασικό μοχλό στο εξής. Όχι μόνο για την ανάκαμψη της Οικονομίας, αλλά και για την ανασυγκρότηση της Ελληνικής Κοινωνίας.

Παράρτημα 12

Για την ιδιωτικοποίηση ΟΣΕ και άλλων ΔΕΚΟ

Στην περίπτωση του ΟΣΕ, πιο συγκεκριμένα, είναι εφικτά σήμερα δύο πράγματα: η περίπτωση αξιοποίησης της ΓΑΙΑΟΣΕ, που διαχειρίζεται την ακίνητη περιουσία του Οργανισμού. Κυρίως εκείνη που είναι άμεσα εμπορικά εκμεταλλεύσιμη. Εδώ υπάρχουν δυνατότητες συμβάσεων παραχώρησης και ΣΔΙΤ, για μεγάλους εμπορευματικούς σταθμούς. Και με αυτή την προοπτική θα μπορούσαμε να δούμε, αφού διαχωρίσουμε τη ΓΑΙΑΟΣΕ, πως θα εκμεταλλευτούμε και με ποια μορφή τις δυνατότητές της. Και τις δυνατότητες σύνδεσης του δικτύου του ΟΣΕ με διεθνή δίκτυα. Όστε να αναβαθμίσουμε τη σημασία του και να προβάλλουμε τις επενδυτικές ευκαιρίες που προσφέρει αυτή η αναβάθμιση. Τότε και μόνο τότε θα μπορούμε να εξετάσουμε την αποκρατικοποίηση άλλων κλάδων του ΟΣΕ.

Σε ό,τι αφορά ΔΕΚΟ όπως η ΕΥΔΑΠ, η ΕΥΑΘ - προφανώς με τις υποδομές ύδρευσης να μένουν υπό δημόσιο έλεγχο - τα ΕΛΤΑ, η ΔΕΠΑ, η ΛΑΡΚΟ, τα Καζίνο, τα Λαχεία, ο ΟΔΙΕ, οι Αλυκές και τα Τουριστικά Ακίνητα είχαμε ήδη προχωρήσει τα σχέδια για την ιδιωτικοποίησή τους. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ **τα σταμάτησε**, όταν οι αποτιμήσεις τους ήταν **πολύ υψηλότερες**. Σήμερα επανέρχεται πανικόβλητη. Κι εδώ χρειάζονται συστηματικά βήματα και αναζήτηση Στρατηγικού Επενδυτή.

Καθώς και αναβάθμιση του ρυθμιστικού πλαισίου. Ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τη **διαχείριση υδάτων**.

Η διαχείριση των υδάτινων πόρων αφορά ιδιαίτερα τους αγρότες και την πρωτογενή παραγωγή. Και το ρυθμιστικό πλαίσιο πρέπει, επομένως, να είναι πολύ προσεκτικό, είτε πρόκειται για υδροηλεκτρικά φράγματα είτε για αρδευτικά δίκτυα.